

OSOCZENIE (1) *sb n*

L sg osocz(e)niu.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. osoczyć.

Falszywe oskarżenie: A ią vfáiąc mu [Bogu]/ y íwey niewinności/ w takim ofoczeniu [o lekceważenie i nieuznawanie Chrystusa]/ ná łąd lię iego zdawam/ y z radością łercá mego onego oczekawam mowiąc. Przydź Pánie Iezu Chrífte CzechEp 74.

Synonim: potwarz.

Cf OSOCZYĆ, OSOKA

AK